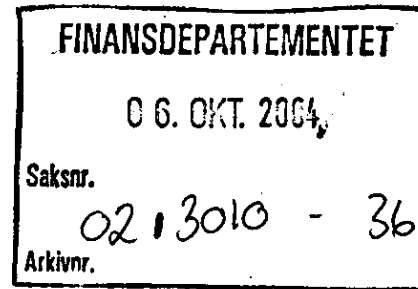

Det Kongelige Finansdepartement
Postboks 8008 Dep.
0030 Oslo

Høring – forskrift til lov om foretakspensjon § 3-3 – medlemskap i foretakspensjonsordning

Næringslivets Hovedorganisasjon er overrasket over at det forhold vi kan kalle "doble premiebetalinger" er oppstått.

Det må være en uaktsomhet at en lovtekst har som konsekvens at arbeidsgivere kan bli forpliktet til å betale doble pensjonspremier. Både samordningsloven og prinsippet om forholdsmessighet tilsier at ingen arbeidstakere bør få mer en full pensjon og at ingen skal få høyere pensjon prosentvis i forhold til lønn enn andre.

Konsekvensene av det gitte lovverk ser ut til å være at noen grupper av arbeidstakere skal ha rett og plikt til å være med i flere pensjonsordninger samtidig hvis den ene ordningen er etter lov om foretakspensjon og den andre er hjemlet i andre regelverk eller avtale.

Endring av pensjonslovgivningen

Vår oppfatning er at disse skjevheter ikke bør rettes opp ved nye forskrifter. Forholdet bør rettes ved en justering av lovverket, både foretakspensjonsloven og innskuddspensjonsloven slik at de blir i overensstemmelse med de ovennevnte prinsipper.

Disse lovene bør endres slik at enhver pensjonsordning som arbeidsgiver betaler premie til, vil kunne være ekskluderende for pliktig medlemskap i en foretakspensjonsordning eller innskuddspensjonsordning hvis ytelsene er bedre.

Det innebærer etter vår oppfatning at LOF § 3-3 (3) beholdes med uendret ordlyd, men det må gjøres endring i lovens § 1-2 (1) bokstav a. Det er denne definisjonsbestemmelsen som skaper problemer. Det må ikke være noe krav om at den andre ordningen er etter lov om foretakspensjon for at arbeidsgiver skal slippe unna doble premiebetalinger.

NHO mener at det er ubegrunnet å skille mellom pensjonsordninger bare fordi de har avvikende grunnlagshjemler. Forholdet til skattelovene og fradragsretten har ingen betydning i denne sammenheng og derfor bør det være irrelevant om den alternative ordningen er etablert med hjemmel i lov om innskuddspensjon, er en kollektiv livrente eller en lov eller tariffestet ordning, eksempelvis sykepleierordningen eller tilsvarende tverrgående ordninger. Det avgjørende må være om ordningen er bedre eller ikke.

Etter vår oppfatning bør derfor foretakspensjonslovens § 1-2 (1) bokstav a, endres ved at den får et tillegg hvor vi foreslår følgende ordlyd:

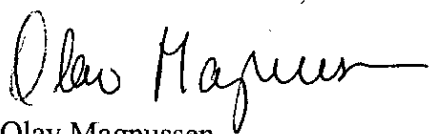
”Denne definisjonen gjelder dog ikke § 3-3(3), hvor det med pensjonsordning menes pensjonsordning med samme aldersgrense og ytelse av tilsvarende varighet etablert på basis av lov, tariffavtale eller bedriftsintern avtale som omfatter en definert gruppe arbeidstakere”

Tilsvarende bestemmelse bør inntas i lov om innskuddspensjon som også bør få et ledd tilsvarende § 3-3(3) i lov om foretakspensjon.

Vennlig hilsen

NÆRINGSLIVETS HOVEDORGANISASJON

Område arbeidsmarked, statistikk og pensjon

Olav Magnussen

Direktør